

РЕШЕНИЕ

№ 25320

гр. София, 24.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 24.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **901** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2-4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по подадена жалба от Г. Ц. Х., с адрес: [населено място], [улица], срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С240022-022-0115789/27.11.2024 г., мълчаливо потвърден от Директора на ТД на НАП С..Моли мълчаливо потвърденото Постановление да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно.Твърди се, че същото е издадено при липса на мотиви и доказателства.Излага се, че наложения заповор върху вземане е незаконосъобразен, тъй като е направен върху задължения с изтекла погасителна давност, а в резултат на изтеклата погасителна давност се погасява и възможността дългът да бъде събиран принудително.

В съдебното заседание жалбоподателят редовно призован се представлява от адв. Ж., с пълномощно по делото. Пледира за уважаване на жалбата и отмяната на мълчаливото потвърждение на постановлението. Представя писмени бележки по делото в срока.

Ответникът– Директорът на ТД на НАП С., редовно уведомен не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура не взима участие в производството по делото.

Административен съд София- град, III отд., 36-ти с- в, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, съобразно закона и вътрешното си убеждение,

приема за установено от фактическа страна следното:

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С240022-022-0115789/27.11.2024 г., ст. публичен изпълнител Г. А., предвид , че ще се затрудни събирането на установено и изискуемо публично вземане по изп. д. №[ЕИК]/2017г. по описа на същата дирекция в размер на 9139, 27лв., в това число лихви 4469, 27лв., главница 4670,00лв. на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 2 във вр. с чл. 195, ал. 1 – 3 от ДОПК е наложил на жалбоподателя заповед върху вземане от трето задължено лице – работодател М. 8789 ООД.

По делото са приети като писмени доказателства, приложената административна преписка.

Настоящият състав намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, в законоустановения срок, и от надлежно легитимирана страна.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Видно от събраните с преписката доказателства Запорно съобщение изх. № С240022-119-0043160/27.11.2024 г. е изпратено до М. 8789.

Страните не спорят и събраните по делото доказателства обосновават извода, че постановлението е мълчаливо потвърдено от Директора на ТД на НАП, като съдът намира, че е издадено и от компетентен орган. Не се констатира нарушение на процесуалните правила при осъществяване на действията от страна на органите по приходите. В конкретния казус, съвкупната преценка на приобщените по делото доказателства, налага да се приеме, че фактическите констатации, на органите по приходите кореспондират с наличните доказателства по делото, а направените въз основа на тях правни изводи, са съответни на материалния закон, като в пълнота е спазена и целта, която преследва закона с издаването на актове от категорията на процесния. Ето защо доводите на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

С оглед данните по делото неоснователно е твърдението за липса на изпълнително основание към датата на издаване на Постановлението, както и към датата на издаване на разпореждане изх. № С 250022- 137-0000096/09.01.2025г., в последното подробно е посочено кога е налице спиране на давностния срок за всяко публично вземане и посочено основанията на което давностния срок не е изтекъл. По делото не са налице данни кога същото разпореждане е връчено на жалбоподателя и обжалвано ли е по административен ред.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения с ПНОМ заповед. Общото правило по чл. 195, ал. 1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи

за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа на влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 ДОПК.Както се посочи, в случая е налице изпълнително основание.

Не са представени от жалбоподателя доказателства, че не са му връчване документи и давността не е спирана, както и че е обжалвал постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С 180022-022-0074677/ 05.10.2018г., което счита за незаконосъобразно, не е искал и от съда да изиска изпълнителното дело, а е изложил само оплаквания, които са останали недоказани.

Предвид изложеното, жалбата следва да се отхвърли.

Така мотивиран, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Ц. Х., с адрес: [населено място], [улица], срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С240022-022-0115789/27.11.2024 г., мълчаливо потвърден от Директора на ТД на НАП С.

Решението на основание чл.197, ал.4 ДОПК е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: